

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Erectione, Qualitatibvs Ad Ea
Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

141. An, & qualiter Vicaro perpetuo mortuo, Ecclesia dicatur vacare per
ejus obitum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](#)

nem, & tunc omnia alia onera, etiam hospitalitatis exercenda incumbunt principali. v. g. monasterio, juxta Clem. i. de jurep. Laym. loc. cit.

Questio 139. An & qualiter esse possint plures Vicarii perpetui ejusdem parochialis?

1. Respondeo primò: etiam si beneficium unicum sit & individuum, adeò ut ejus Rectoria importet verum matrimonium spirituale, non admittens duplicitatem personarum; adhuc tamen fieri potest non solum, ut dum penes plures representantes unam personam sicutam v. g. penes omnes Collegii Canonicos est Rectoria principalis seu cura habitualis, plures deputentur ad ejusdem curæ exercitium Vicarii (etsi enim Rectorum seu parochorum pluralitas de jure prohibita sit, ne una mulier plures viros habeat; id tamen non procedit nisi in eo, qui verus Rector & sponsus est Ecclesia; non autem in hujusmodi Vicariis, qui operariorū portiū jure censendi sunt; de Luca ad Trid. d. 9. n. 5.) verum etiam ut nullo existente Rectori, qui formaliter sponsi vel capitris personam gerat, plures sint personæ materiales dictam formalem unicam personam representantes; vel (quod verius dicitur, ad exercitium deputatae cum participatione fructuum ac emolumentorum. Card. de Luca de jurepatron. d. 7. n. 6. Sed neque dum collegio vel capitulo annexa est, cura aliquid statutum à Trid. aut alibi in jure de constituendi Vicarii unicitate vel pluralitate, & bene; cùm id ex facti qualitate pendeat, an scilicet unus tantum supplere possit vel plures requirantur, de Luca ad Trid. loc. cit. n. 4.

2. Respondeo secundò: idem tamen Vicaria titulus ad duos spectare non potest. Laym. ad c. 4. de off. Vicar. n. 3. quemadmodum nec ullius alterius beneficii titulus duorum esse potest.

Questio 140. An plures Vicaria simul confiri possint uni?

R Espondeo negative, si in titulum seu in perpetuum conferatur, adeoque habeant curam animarum. Laym. ad c. 2. de off. Vicar. Corrad. in pr. benef. l. 3. c. 9. n. 14. eadem enim prorsus est ratio de duabus Vicariis perpetuis, quæ de duabus parochialibus, aut duobus beneficiis personalem residentiam requirentibus, quæ est ratio, cur duo beneficia curata retineri non possint; quod nimis utrumque requirat personalem residentiam. Corrad. ibid. atque ita duæ Vicariae sunt inter se incompatibilis: Unde etiam est, quod obtinetur Vicariam perpetuam in beneficio curato, si assequatur secundam Vicariam habentem curam animarum, vel quocunque aliud beneficium, non potest resignare primam Vicariam ad favorem alterius; quia vacat ipso jure per adoptionem secundi talis beneficii curati. juxta c. de multis. de præb. & Extrav. Exscrutabilis. it. eaem. Laym. ad c. 1. de off. Vicar. Corrad. loc. cit. n. 2.

Questio 141. An, & qualiter Vicario perpetuo mortuo Ecclesia dicatur vacare per ejus obitum?

1. Respondeo ad primum affirmativè: & hoc ipsum operatur talis Vicaria perpetuitas, & quia habetur in titulum. Corr. loc. cit. n. 11. Lott. l. 1. q. 33. n. 112.

2. Respondeo ad secundum: dici etiam hoc causa Ecclesiam vacare tanquam viduatam secundario Praelato. Lott. ibidem. citans Bellam, decis. 701. n. 5. & Stap. de Lit. gratia. rubrica de qualitate & statu benef. n. 10.

PARAGRAPHVS III.

De Parochis, & Ecclesiis Parochialibus, &c.

Questio 142. Vnde nomen Parochi, & quid in jure canonico importet?

R Espondeo, arbitrari quosdam apud Azor. p. 2. l. 3. c. 12. parochi nomen in Ecclesiam traductum à gentilium parochis (quales dicebantur, qui ad Salem, lignaque, hoc est, rerum omnium copiam Regum, Principum ac populorum legatis Romani missis suppeditanda destinati) èd quòd Episcopali auctoritate illis praefecti, ut plebi verbi divini ac Sacramentorum pabulum præbeant, & his favet verbi Elymon, deductum à græco παρόχος, quod præbere significat. Alii nomen parochi derivant à græco πάροικος, quod accolam seu incolam, uti & parœcia (quo nomine jam olim tempore D. August. in eodem sensu Ecclesiastico, quo modò usurpatur, usos fuisse Christianos ex eodem August. l. 14. de civit. testatur Barb. juris Eccl. l. 1. c. 10. n. 11.) accolaram conventum seu habitacionem significat, èd quòd tali habitato, suisque limitibus clauso districtui ad gerendam animarum curam præficiatur parochus. Zech. de rep. Eccles. c. 28. n. 1. Gonz. ad reg. 8. gl. 6. n. 39. apud Barb. loc. cit. n. 13.

Questio 143. An, & qualiter Episcopo nomen Parochi tribuatur?

1. Respondeo primò: Ecclesiam Cathedralem esse Ecclesiam Episcopi, & hunc respectu illius dici propriè & immediate parochum, non vero respectu aliarum parochialium. Barb. l. 3. c. 26. §. 2. n. 13. citans Abb. in c. cum contingat. de off. ordinari. n. 7. Rebus. de decim. q. 7. n. 7. Monetam. &c.

2. Respondeo secundò: Dum juxta morem fere generalem Hispaniæ (præcipue diocesis Toletana, & Hispalensis, teste de Luca de regular. d. 1. num. 43.) in diocesi non sunt parochiæ distinctæ, nullusque parochus proprius in titulum, tota diocesis dicitur unica parochia, cuius Rector seu parochus universalis est Episcopus, qui in singulis locis vel Ecclesiis curam exercet per Clericos ad nutum ab eo amovibiles, qui & propterea parochi non sunt, nec dicuntur. de Luca de decim. d. 1. n. 4. idem habet d. 17. n. 10.

3. Respondeo tertio: de cetero, ubi sunt parochiæ distinctæ, & in qualibet adest proprius, Episcopus dici non potest Rector seu parochus totius diocesis. Lott. l. 1. q. 20. n. 61. citans Gonz. ad reg. 8. gl. 6. & Rotam decis. 309. n. 4. p. 2. divers. Parochia namque dicitur partitio curæ, ut patet ex assignatione limitum unicuique facta. Lott. n. 62. sed neque ullo modo dici potest Rector cuiuslibet parochiæ intra suam diocesin: sic enim obtineret plura curata contra juris dispositionem. Lott.